

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum IV. Decretalium, per viginti, & unum Titulos distributum, De
Sponsalibus, Et Matrimoniis, eorumque impedimentis, ac dispensationibus,

...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1702

§. III. An, & quousque Consanguinitas dirimat matrimonium inter
consanguineos?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73058](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73058)

§. III.

An, & quousque Consanguinitas dirimat matrimonium inter consanguineos?

1184. Ante resolutionem notandum, non rectè dici consanguineos, de quibus in præsens quaestio, qui ab uno eodèmq; stirpitate, seu communi principio, & progenitore remoto per carnalem propagationem descendunt; sed qui ab uno propinquo: aliàs omnes homines consanguinei essent; quo posito: R. quòd consanguinitas dirimat matrimonium inter consanguineos contrahendum, vel eà stante contractum, constare non tantum ex jure antiquo c. ad sedem 35. q. 5. sed etiam jure Concilij Lateran. sub Innocent. III. ubi hæc extensio restricta est, usque ad quartum tantum gradum inclusivè. c. Non debet. de consang. & Prohibitio quoque ibi: Prohibitio quoque copulae conjugalis quartum consanguinitatis, & affinitatis gradum de cetero non excedat; quoniam in ulterioribus gradibus jam non potest absque gravi dispendio hujusmodi prohibitio generaliter observari; & paulo post cum ergo jam usque ad quartum gradum prohibitio conjugalis copulae sit restricta, eam ita volumus esse perpetuam, non obstantibus constitutionibus super hoc dudum editis, vel ab aliis, vel à nobis; ut si quis contra prohibitionem hujusmodi præsumpserit copulari, nulla longinquitate defendatur annum; cum diuturnitas temporis non minuat peccatum, sed augeat: tantòque sunt graviora crimina, quantò diuturniora infelices animas detinent alligatas.

1185. Ex hoc textu sequitur, quòd hodie (licet aliud fuerit jure antiquo, ubi consanguinitas matrimonium dirimebat etiam in ulteriori gradu) consanguinei intra quartum gradum invalidè, ultra quartum validè ac licitè contrahant matrimonium, adeoque per gradus prohibitos in materia consanguinitatis intelligi solùm primum, secundum, tertium, & quartum; & hæc restrictio juris antiqui ad quartum tantum gradum intelligenda non solùm in linea collateralium, sed etiam recta descendenti-um, & ascendenti-um, cum textus in c. Non debet indefinitè loquatur. ita Sanchez l. 7. hic d. 51. n. 22. Quare duo consan-

guinei inæqualiter distantes à stirpitate, si aliter distet ultra quartum gradum, liberè possunt matrimonium inire; sic enim non sunt consanguinei in gradu irritante matrimonium; ita Barbosa in c. fin. b. t. n. 2. Advertendum autem quemlibet filiorum facere suam lineam; sic Barbosa in c. 3. h. t. n. 3. hinc pater, vel mater duorum liberorum v. g. Titij & Cajæ, tam in linea descendenti-um à Titio, quam descendenti-um à Caja, venit inter ascendentes. Infideles verò conjuncti in gradu prohibito lege solùm canonicà non separantur, etiam suscepto baptismo; nam talis gradus inter eos non præstat impedimentum, utpotè non subiectos Ecclesiæ, dum contraxerunt; habetur in c. de infidelibus. 4. h. t. nam cum Innocentius III. consultus fuisset, an infideles, qui ante conversionem suam, secundum legis veteris instituta, vel traditiones suas citra gradus consanguinitatis à canone denotatos conjuncti fuerint, separari debeant post baptismum? respondit, quòd matrimonium sic ante conversionem contractum, non est post baptismi lavacrum separandum; cum à Judæis dominus requisitus, si licet uxorem ex qualicumque causa relinquere? ipsis responderit: Quòd Deus conjunxit, homo non separet, per hoc innuens, esse matrimonium inter eos; ubi nota, quòd non dicat esse matrimonium consummatum; sed tantum, esse matrimonium, licet non consummatum.

Dices: si leges Ecclesiasticas non tenentur infideles observare in suis matrimoniis tempore infidelitatis celebratis; sequeretur, quòd repudium illis permissum lege veteri cap. 24. Deuteron. relato in c. non satis 34. q. 1. factum inter Judæos ante baptismum maneret, & sustineretur etiam post baptismum; cum factum esset tempore infidelitatis: sed post baptismum tale repudium non sustinetur, imò infidelis baptizatus tenetur cohabitare cum conjugate infideli repudiata, si ipsa sine dispendio salutis aeternæ, aut contumelia creatoris velit cohabitare; c. gaudemus, de divortiiis. Igitur quia tenentur infideles, dum sunt in ipsa infidelitate, leges Ecclesiasticas servare in matrimoniis contrahendis, & per consequens non possunt contrahere in gradibus ab Ecclesià prohibitis; & si contraxerint, post baptismum sunt separandi.

1187. Confirmatur: irregularitas bigamiae ex iteratis nuptijs proveniens, est juris Ecclesiastici: sed si infidelis contrahat duplex matrimonium in infidelitate; aut unum, dum infidelis est, alterum dum baptizatus reperitur, bigamiam incurrit, nec ad ordines promoveri valet, *cap. si quis viduam. 34. c. acutius 28. q. 3.* id quod probat Dartis in *dist. 28. q. 1.* & notatur in *cap. 3. de bigamis non ordin.* ergo quia circa impedimenta sacramentorum etiam à jure Ecclesiastico provenientia, tempus infidelitatis attenditur, & per consequens nec tunc in gradibus ab Ecclesia prohibitis matrimonium contrahere possunt.

1188. Ad object. in n. 1186. R. N. sequelam; quia post legem Evangelicam jure divino sublata est permissio repudij; ut supra dictum est; jure autem divino ligantur etiam infideles: at jure solum Ecclesiastico non ligantur; ergo si contraxerunt in infidelitate in gradu jure tantum Ecclesiastico prohibito, legitime contraxerunt, nimirum nullo jure tale matrimonium irritante; ergo ab hoc ad jus repudij nullum est argumentum. Evidens enim discrimen est inter matrimonium in infidelitate contractum in gradu prohibito jure solum Ecclesiastico; & matrimonium in infidelitate contractum post libellum repudij; ibi enim ponitur sola lex Ecclesiae, quae non stringit; hic autem lex divina, quae stringit etiam infideles.

1189. Ad confirmationem R. verum esse, quod Ecclesia prohibeat ordinari bigamos tanquam laborantes defectu perfectae significationis sacramentalis, seu tanquam non aptos representare perfectam significationem conjunctionis Christi cum una solum Ecclesia; hunc autem defectum etiam extra Ecclesiam dari posse in his omnibus, qui bigami sunt; nec tolli, quod infidelis bigamus suscipiat baptismum. Quare in forma ad argumentum R. dist. ma. irregularitas bigamiae ex iteratis nuptijs proveniens est juris Ecclesiastici supponentis defectum in subjecto independentem ab eo. C. dependentem. N. quod quis sit bigamus, non pendet à jure Ecclesiastico; bene tamen, quod bigamus non ordinetur, sine dispensatione.

§. IV.

Quo jure consanguinitas dirimat matrimonium?

Quòd jure saltem Ecclesiastico dirimat matrimonium usque ad quartum gradum inclusive, ex dictis constat; quaestio est, an jure naturali, & divino: quòd consanguinitas in primo gradu lineae rectae, jure naturali dirimat matrimonium, est communis sensus Doctorum cum D. Thoma in *4. d. 40. q. 30. a. unico.* ut videri potest apud Dicastillo *hic d. 7. à n. 195.* excipitur tamen satis probabiliter casus gravissima necessitatis, propagandi genus humanum, ut si solum superesset in mundo, Pater, & filia; vel mater & filius, ut notat Dicastillo *cit. à n. 199.* In reliquis autem gradibus lineae rectae, satis probabile est, consanguinitatem esse impedimentum juris tantum Ecclesiastici; ita Perez, Sotus, Valentia, Covar. Lopez, Sanchez, Diana, *p. 8. tr. 1. resol. 96.* & plures alij, quos citat Dicastillo à n. 210. & constat amplius in sequentibus.

Ratio hujus est; quia quò magis in gradibus receditur ab invicem, hoc magis decrescit participatio sanguinis. Hinc avus minus conjugitur nepoti, quam huic proprius parens; minus adhuc pronepos, & abnepos; ergò licet ob maximam conjunctionem sanguinis, quam inter Patrem, & filiam, vel matrem & filium importat primus gradus lineae rectae, natura videatur reprobare horum conjugium, non est tamen idem dicendum de reliquis gradibus lineae rectae. Accedit, quòd Innocentius III. in *cit. c. non debet*, expressè dicat, impedimentum ex consanguinitate, in gradibus, ultra quartum, non possit sustineri; non ergo etiam in linea recta procedit in infinitum, ut volebant aliqui. Unde etiam in gradibus lineae transversae, etiam primo, esse pariter impedimentum juris tantum Ecclesiastici, probabilius censet cum Dicastillo *cit. n. 222.* D. Thom. *2. 2. q. 154. a. 9. ad. 3.* & alijs.

Accedit, quòd compluribus exemplis ex sacris literis constat, ex connubio fratrum, & sororum propagatum esse genus humanum, ut videri potest apud Sanchez *cit. d. 52. n. 10.* Pontium, Gonzalez, & alios. Imò matrimonia fidelium in gradibus ultra primum in linea recta nec jure positivo